

פרשת עקב

"ויענך וירעיבך ויאכילך את המן.. למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על מוצא פי ה' יחיה האדם" (דברים ח', ג').

המוציא לחמו ב' זיעת אפו' עלול לקדש את המאמץ ולחשוב שפרנסתו תלויה רק בו: אם יצליח בעמלו - יאמר "כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (י"ז). ואם ייכשל - יתלה זאת בכך שלא התאמץ כראוי, עד כדי רגשות אשם.

המאמץ והזיעה בדרך ללחם, הם חשובים, אך ממש לא מספיקים. הם אמנם תלויים בתכנון וביעילות, אך מעל הכל ב' סייעתא דשמיא' - "מוצא פי ה'".

(יורם קימלמן)

שבת מברכים - ראש חודש אלול יהיה ביום שבת פרשת ראה וביום ראשון. מולד חודש אלול יהיה ביום שישי שעה 17.06 ו 4 חלקים. אין אומרים אב הרחמים.

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

פרשת השבוע - לאחר התפילה

שבת פרשת עקב		ימי החול	
הדלקת נרות	18:56	זמן תפילין / טלית	05:24←05:19
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:40
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:29←09:27
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:00
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:08←19:15
צאת השבת	19:51	ערבית	20:10

אחות תורנית : נטע בן עמי

שבת
שלום

עבודת ה', אהבה אל חשבוניות?

נברר תחילה, מה ה'משפטים' שעליהם מדבר הכתוב בתחילת פרשת 'עקב'?

נעיין בפסוק הראשון: **"וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמָעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשִׁמְרָתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ה' אֶל-לֵהֲיֹד לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם"** (דב' ז':יב)

המילים "אלה" ו"אתם" מתייחסות לנושאים שנדונו לפני פרשתנו.

עיון מהיר בפרשיות הקודמות יגלה שהן עוסקות בהיבדלות מעמי הארץ ומהעבודה הזרה שלהם. אם כן, הכתוב תולה את הברכה המופיעה בהמשך הפסוקים בהימנעות מתרבות כנען ודבקות בתרבות ישראל ועבודת ה'. גם הברית שעליה מדובר היא הברית שלא יסטו וילכו אחרי א-להים אחרים:

(דב' ד': כג) **"הִשְׁמָרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכַּחוּ אֶת בְּרִית ה' אֶל-לֵהֲיֹכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנֹת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶל-לֵהֲיֹד"**.

(דב' ד': לא) **"כִּי אֶל-רְחוּם ה' אֶל-לֵהֲיֹד לֹא יִרְפָּד וְלֹא יִשְׁחִיתֵךְ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם.. אֲתָה הָרֹאֵת לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֵל-לֵהֲיֹים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ"**.

הפרשנים על אתר בד"כ מפרטים מצוות כאלה ואחרות שבהן תלויה הברית. אך לפי הפשט עולה שהנושא המונח על שולחן הדיונים הוא: שמירת הברית עם ה'.

במה שונה שמירת הברית עם ה' משאר המצוות שאדם 'דש בעקבו'?

כאשר אני נכנס לדיון בפרטי מצוות, אני עשוי למצוא את עצמי במצב דווקני וקטנוני, כלומר כל עוד אני עומד בפרוטוקול מדויק של המצווה אין כלפיי טענה דינית כלשהי, אלא שאז כדברי רמב"ן הראשונים בפרשת קדושים, אני עשוי להיכנס למצב של "נבל ברשות התורה".

כאשר אני מדבר על הברית ללכת אחרי ה', כאן היריעה כבר מתרווחת ומתרחבת גם לערכים שאינם כתובים ב'אותיות הקטנות' של החוזה. ישנה הרוח הגדולה של הדברים. יש כאן נדיבות בקיום רצון ה' ודברו במובן הרחב והמקיף והעמוק ביותר של המילה. לכן גם השכר הוא בנדיבות בשפע ובברכה.

רשב"ם ואוה"ח הקדוש שניהם מתעכבים על המילה "לך" ומבארים שהברית עם האבות היתה אמנם ללא הגבלה, אבל לא היתה התחייבות לפרוע את החוב לדור מסוים. כל דור מוזמן להיות זה שכלפיו נשפך השפע האלוקי: אם יעמוד בנדיבות בקיום הברית, ה' יהיה נדיב אתו ואם ח"ו לא אז..

אפשר לקיים מצוות בשתי דרכים, בדרך של חשבונאות דינית ובדרך של 'ברית'.

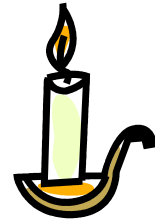
אני מזמין ומברך את כולנו שנוכה לקיום ברית נדיבה וכמים הפנים לפנים, כשם ש"אתערותא דלתתא" תהיה ברוח של נדיבות כך גם אתערותא דלעילא תשפיע עלינו ועל כל שותפי הברית שפע של ברכה עד בלי די.

יוסי' יפה

תושב חספין, מורה לתנ"ך בישיבה התיכונית

חודש אלול

"אלה אזכרה.."

(תשלי"ה)	ז' באלול- יום פטירתה של בתנו רבקה סימון ז"ל
(תשס"ה)	ח' באלול-יום פטירתה של בתנו לאה ברטוב (זיוון) ז"ל
(תשנ"ח)	ט' באלול - יום פטירתה של חברתנו ציפ ברט ז"ל
(תשע"ו)	י' באלול- יום פטירתו של חברנו ישראל שריד ז"ל
(תשע"ז)	י"ח באלול- יום פטירתו של חברנו יעקב מוסנזון ז"ל
(תשע"ה)	ט"ו באלול – יום פטירתו של חברנו בנימין פנחס גינזברג ז"ל
(תשנ"ד)	כ"ז באלול –יום פטירתה של גניה כהן ז"ל -אמו של יעקב גורן

וכתבתם על מזלות ביתך

בשבועות הקרובים מוזמנים חברים ששם משפחתם מתחיל באותיות **ק - ת** להביא מזוזות לבדיקה בתיאום. גם מי שחושב שלא נבדקו זמן רב מוזמן לשאול אותי אם ברשימות כתוב שבדק לאחרונה. רצוי לטלפן אליי הביתה - **2231**.

מי שעובר דירה צריך לקבוע מזוזות כבר ביום הראשון. בחו"ל הבית נחשב "ארעי", ולכן חייב רק אחרי התקופה הזאת לקבוע מזוזות. בארץ ביתנו נקבע ביום הראשון וחייב מיד במזוזות. לעומת זאת, מי שמסר מזוזות לבדיקה מותר להמשיך לגור בביתו כל עוד המזוזות בבדיקה, כי הבדיקה היא חלק של המצווה.

אליהוא

לציבור הקוראים השפה האנאלית

מוזמנים לבקר בספריית האנגלית.
לאחרונה הוספנו למדפים ספרים רבים מכל הסוגים.

בואו בשמחה!

ריבה לוהר/שרה פולק

מנקלטיס לקליטה

בשעה טובה הגיעו אלינו 3 המשפחות לקליטה: בובליל, גינזברג ולנדאו - אנו מאחלים להן קליטה נעימה, רכה ומוצלחת!

אני רוצה להדגיש שלאור אורחות חיינו המשתנים אנו מבינים שהן המשפחות והן קהילת סעד צריכות לקחת חלק פעיל בקליטה ובהיכרות של המשפחות שמגיעות אלינו מידי שנה.

לקראת הדיונים שנערכים בימים אלה לחברות ולמועמדות נשמח מאוד לקבל חוות דעת כלשהיא על המשפחות הבאות:

לדיון לחברות במזכירות - אריאל מוריה ויאיר, ביליה מיכל וגיא, בן עמי נטע וצור, גאלדור אוריה וטל, וינברגר ראות וחגי, מור יוסף סימה וטל, רועי עדי ואחיה.

לדיון למועמדות בהנהלת קהילה - ביתן אור וברק, מקוריה חגית ואמיר, נגלר רות ורן, ניימן תמר ונתנאל.

בקשה חשובה: את חוות הדעת יש להעביר לחברי ו. קליטה בלבד!

טיפול בבני משק: לאה הלפרין לקחה על עצמה להיות הכתובת למשפחות הבנים שלנו בשנים הראשונות לנישואיהם! תודה! מוזמנים לפנות בכל דבר ועניין ללאה.

בקיץ זה 2 משפחות עוברות בשנה זו ממעמד של **בני משק** בשנים הראשונות לקליטה: משפחת שרה הוך, רידר חוה ועמית.

בהצלחה לכל המשפחות ולקהילת סעד!

חברי ו. קליטה:

מחה בלס, שרה פולק, נחום אנדאו, אסתר רונה, חמוטל אבן-חן, אפרת בייליה, מתוקה לייכטר

להדר ואסר

מזל טוב לרגל נישואיכם!
למשפחות קאופמן וקבלן
איחולים לאושר ולנחת!
קהילת סעד

ליואל ורחל צברון
לשנה וראובן צברון
ולכל המשפחה המורחבת
מזל טוב לנישואי
אביעד ורינה
שתזכו לאושר ולנחת!
קהילת סעד

הכר את החקר מלווית קצת אחרת..

והפעם, דבורה הרצל (גרעין "הטירה") מספרת לנו על "שעון בן-חיל".

גונבה אליי השמועה שיש לך קשר לשעון החדש בבית הכנסת, זה נכון?..

זה נכון. לשעון החדש וגם לישן, את שניהם תרמנו לזכר הוריי, רחל (לבית פולק) ודוד ויס ז"ל. את הקודם קנינו בתל אביב לפני כשלושים שנה. מאז הוא התעייף והתברר כחסר פרופורציות לבית הכנסת. לאחר הרחבת בית הכנסת, היה קשה להבחין בו מרחוק. הוא היה עשוי עץ בצבע חום ומאוויר בסמלי 12 השבטים. הפעם בחרנו בשעון מתאים יותר.

נכון. הוא ממש גדול ובולט עם ספרות ומחוגים שחורים על רקע לבן, מתוצרת 'עדי'. קניתם אותו ביבנה?

כן, בחנות המפעל, ואת הישן העברנו לבית הספר.

למה בחרתם דווקא בשעון להנצחת הורייך?

לאבי, דוד ויס ז"ל, היו תחביבים רבים שהבולט בהם היה איסוף שעונים. לכל אירוע הביאו הוריי במתנה שעון שהתאים לצרכי המקבל. גם אנחנו כזוג קיבלנו ממנו שעון-שבת מתנה לרגל מעברנו לחדר מרווח בקיבוץ עם שירותים ומרפסת משותפת לחדר אחר.

שעון שבת כמתנה, מאספן שעונים?

מדובר בסיפור קיבוצי מורכב. בתחילת שנות ה-60 היה לנו שעון מעורר עם קפיץ שנמתח על ידי סיבוב ידני של "פרפר" עשוי מתכת. מובן שבחדר שקיבלנו לא היה שעון שבת, כך שכל שבת נאלצנו לבחור בין האור לבין החושך. חיים החליט להפוך את השעון המעורר לשעון שבת מאולתר. הוא לקח חוט שפגט וקשר קצה אחד לפרפר המתכת ואת הקצה השני לשלטר שבלט מהקיר. את השעון המעורר כיוונו לשעה בה רצינו שהאור ייכבה וכשהוא צלצל, פרפר המתכת התחיל להסתובב ומשך אליו את חוט השפגט שהיה מחובר למפסק. החוט שהסתובב יצר לחץ שהלך וגבר עד שהוריד את השלטר וכיבה את האור. אלא שבמקרים רבים היו פשלות - השעון התרומם ונתלה באוויר, המתג נשאר זקוף והאור לא כבה.

כאן, אבא שלי נכנס לתמונה וקנה לנו שעון שבת. זה היה למורת רוחו של הקיבוץ שאסר על החזקת רכוש פרטי, ובוודאי שלא מכשיר טכנולוגי ומתקדם מסוג זה..

מה תאחלי לנו?

בעבר, השעון האנלוגי הפשוט, עזר לנו **לדייק** ולהגיע לכל אירוע בזמן. לימים, למרות מגוון חידושי הטכנולוגיה והתזכורות, חלה לצערנו התרופפות.. ההזמנה לשעה שנקבעה מראש, נותרה בגדר 'הצהרת כוונות' למועד התחלת התוכנית.

מאחלת לכולנו לחזור ולדייק כמו פעם ולהגיע לאירועי התרבות, ולנסיעות מאורגנות – בזמן שנקבע מראש.

צ' תשעה באב – ושיח הלהט"ב

לאחר הפעילות המיוחדת שהתקיימה אצלנו השנה בבוקר תשעה באב, אני חשה צורך להביע דברי תודה לכל המושכים בחוטים, לפני ומאחורי הקלעים.

לשקמה כספי-יניב, מרכזת הוועדה לענייני דת בסעד, המוכיחה שוב כי נשים בראש ועדות מביאות חשיבה רעננה ויצירתית, ולכל העוזרות והעוזרים על-ידה. לרבנית דבורה עברון, כלתם של שושנה וראובן, שסייעה בחשיבה ובתכנון, בעצה אחת עם הרב ארי שנתן ברכתו למפגש ואף היה ראשון המגיבים בדיון. לדרורית על ההנחיה הרגישה והקשובה ולשותפיה ל"צוות התגובות" עידית לנדאו, אשר חלקה אתנו מניסיונה כמטפלת זוגית ומשפחתית וגדי סמואל שניפץ בדבריו סטיגמות שגויות הרווחות בציבור לגבי הלהט"בים.

מעל לכל תודה מעומק הלב וחיבוק גדול לאור אליסיאן (בת) ולישי מושקוביץ מארגון הלהט"בים הדתיים שב"ל – "שהכל ברא לכבודו" – אשר פתחו את ליבם לפנינו והשכילו לשתף אותנו בסיפורי חייהם בעדינות, ברגישות, בשפה נקיה, מתוך ידע רב הן במקורות ההלכתיים והן במחקרים פסיכולוגיים עדכניים הנוגעים לנושא. רבים בינינו הזילו דמעות כאשר תיארו אור וישי את המסע המפרך שעברו: גילוי נטייתם המינית, סיפור "היציאה מן הארון", תגובות המשפחה והחברים, מציאת הזוגיות ומאבקם להיות חלק בלתי נפרד מקהילה דתית **אורתודוקסית**, למרות הנטייה המינית השונה.

במהלך המפגש ניתנה רשות הדיבור לחברים ולחברות, צעירים ומבוגרים, והכל נעשה מתוך כבוד רב ורצון להכיל ולקבל גם את "האחר" בתוכנו. ומי מאתנו אינו "אחר" במובן זה או אחר?..

המועדון היה צר מהכיל את כל הבאים, כיסאות רבים נוספו ומילאו גם את מסדרון הכניסה – ואף זה סימן לכך שהנושא מעסיק, וימשיך להעסיק רבים ורבות בינינו הנמצאים בקשרי משפחה ו/או ידידות עם בנים ובנות להט"בים, ועם המעגלים הסובבים אותם. שיחות אקראיות שנמשכו גם בימים שלאחר המפגש בין החברים והחברות, ותיקים וצעירים, אף הם מלמדים עד כמה הנושא משמעותי וחשוב לחלק גדול מאתנו.

חשתי גאווה רבה (למרות שבמהלך השיחה נקשרה לשורש ג.א.ה. משמעות לאו דווקא חיובית..) להיות חלק מקהילה שבה יכול להתנהל שיח מכבד וקשוב שכזה. גם אם לא שררה הסכמה בין כולנו לגבי כל הדברים שנאמרו – העיקר טמון ביכולת להקשיב ולאהוב אהבת חנם, על אחת כמה וכמה בתשעה באב.

ובנימה אישית יותר אודה ולא אבוש כי אינני מצליחה להבין כיצד זה ייתכן שעולם ה**הלכה**, אשר אנו כה מתברכים בו בשל יכולתו ל**לכת** עם הזמן, ואשר הוכיח עצמו בעבר ככוח חדשני ומהפכני בשאלות כמו ריבית, פרוזבול, פתרונות "גרמא" בשבת, בשמיטה ואף בענייני אישות, עולם זה הופך (ברובו) משותק ואינו מצליח למצוא פתרון הלכתי למשאלת-הלב של הלהט"בים לקחת חלק בלתי נפרד בעולם הדתי. האם נאלץ להמתין לבואו של משיח צדקנו בתשעה באב על מנת שינחמנו ויפתור קושיה זו?

"כְּרַעָה עֲדָרוּ יָרָעָה, בְּזָרְעוֹ יִקְבֹּץ טְלָאִים" ... (מתוך הפטרת "שבת נחמו", ישעיהו מ' יא).

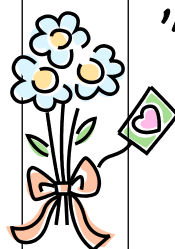
חזית רפ"ל

ברכות למתחרים מ3ה"ל

ליובל וייס, לרתם ובוועז קום

עלו והצליחו!

קהילת סעד ו3וות חומ"ע

ברכות למסיימות השירות הלאומי

ללירון שוהם ותהילה לנדאו

הצלחה רבה בהמשך הדרך!

3וות חומ"ע וקהילת סעד

דיווח מקיטנה איל"ן

השבוע התקיימה בקיבוץ הקיטנה המסורתית של איל"ן. למי שלא מכיר- איל"ן - איגוד ישראלי לילדים נפגעים - מטפל באלפי ילדים ובוגרים בעלי מוגבלויות פיזיות הסובלים מנכויות פיזיות מוטוריות וממחלות שריר ועצב שונות כגון שיתוק ילדים, שיתוק מוחין, ניוון שרירים ומחלות נוספות.

השנה כהכנה לקיטנה אירחנו פעילות שנקראת "החוויה המתגלגלת". את הפעילות העבירו אנשים בעלי צרכים מיוחדים בוגרי "בית הגלגלים" מהרצליה והם אלו שמדריכים את המשתתפים לחוות מה זה להיות אדם בעל מוגבלות. עברנו בתחנות שונות: נסיעה בכיסא גלגלים, קניה בסופר כשיד אחת לא מתפקדת ואנו יושבים בכיסא גלגלים, כתיבה וציור ביד החלשה עם כפפת מטבח (שמדמה מגבלה) ובעזרת הפה, עיוורון, חרשות, ומגבלה בתקשורת מילולית. זו הייתה חוויה מאוד משמעותית ואפשרה להבין ולו בקטנה מה זה להיות מוגבל.

אז לאחר כל ההקדמות וההכנות הגענו ליום ראשון וחמישה עשר החניכים התחילו לזרום אלינו כל אחד ממקומו- מסעד (עמרי, איתמר ודן), דימונה, ירושלים, ומבית הספר "הרצפלד" בחולון.

לכל חניך בקיטנה יש 2-3 מדריכים צמודים מהתיכון של סעד ואליהם הצטרפו גם שמונה מדריכים מבחוץ, רובם כבר שנה שלישית מצטרפים אלינו.

רוב החניכים שהגיעו אלינו השנה הם חניכים שמוכרים לנו משנים קודמות וכל כך שמחנו בהגעתם. אחרי פעילות קצרה, ארוחת צהריים והתארגנות בחדרים, הבנות שמו פניהן לבריכת השחייה והבנים זכו לטיול בטרקטור בעזרתו האדיבה של זיו יערי 😊. לאחר שקישטנו חולצות שחורות בעזרת אקונומיקה (כן, זה יוצא די מגניב), הבנים הלכו לשחות והבנות טיילו בטרקטור עם זיו.

בהמשך הקיטנה נהנינו ממסיבות ריקודים, טיול למוזיאון הילדים בחולון ולאקווריום בירושלים, משעות צהריים רגועות בגן סאקר, מפעילות משחקי מים משחררת ומהנה, לייזר טאג מוצלח ביותר בחדר האוכל, ארוחת ערב בבתי המדריכים, ערב ממתקים בחסות נערי ונערות החטיבה בניצוחם של משי וברק, מעגל מתופפים, סרט, ומאסטר שף.

לקראת ובמהלך הקיטנה זכינו לעזרה רבה מגורמים רבים בקיבוץ, חברים ובעלי תפקידים – לא נציין שמות שמא נשכח מישהו.

תודה רבה לכל המתגייסים להכנת עוגות מפנקות, להורים שציפרו אותנו כל ערב במטעמים שונים, ולכל תושבי הקיבוץ שחייכו אלינו בשבילים וקיבלו בהבנה את כל השיגעונות הנובעים מקיום הקיטנה.

אנחנו מודות לתיכונים על ההירתמות המדהימה והנתינה ללא גבול במהלך כל הקיטנה. יש לנו נוער מדהים!

שנזכה להיות תמיד בצד הנותן.

אריאל שילר, מנהל ואיל"ן וכל 130 הקיטנה

לסנדי ויצק פרידמן ולכל המשפחה, מיל טוב להולדת הנכדה -

צליל

בת לדוריה וחיים פרידמן

איחולים לאהבות ולנחת!

על קידוש, קדיש וקדושה

האם השתלטה הנומרוולוגיה על הטקסטים המקודשים?

מילון ספיר מגדיר כך את הנומרוולוגיה: "חקר המשמעות הסודית של המספרים, מתוך אמונה שהללו משפיעים על חיי האדם". ברצוני לבדוק בשורות הבאות האם השינויים בנוסחי הטקסטים דלעיל, נגרמו עקב האמונה בהשפעת מספר המילים על חיינו.

נתחיל במה שנראה לי, הטקסט אשר בו "טיפלו" הנומרוולוגים בצורה כמעט מוכחת: קידוש ליל שבת. בסידור "רינת ישראל", גם בנוסח אשכנז וגם בנוסח ספרד, אנו מוצאים בקטע הראשון, מהמילים "יום הששי" עד סוף הקטע 37 מילים. אבל, שימו נא לב למשהו מעניין: מתוך חמישה מקפי סמיכות המופיעים בקטע זה בחומש, הרי בקידוש אנו מוצאים רק שניים! כך שהקטע מכיל עכשיו, אם נראה את המילים המחוברות כמילה אחת - 35 מילים... לא נעסוק במסגרת רשימה זו בבעיה של הצמדת המילים "יום הששי" לתחילת הקידוש, בניגוד לכלל "אין לא פסקינן", שאוסר ציטוט של פסוק מאמצעו. גם בסידורים שפותחים את הקידוש במילים ("בלחשי") ויהי ערב ויהי בקר - לא נפתרה הבעיה, כי גם הקטע הנוסף הוא מאמצעו של הפסוק. אגב, הקטע "ויכלו השמים" בתפילת ערבית מופיע ללא מקפי סמיכות כלל בסידור זה.

נעבור לקטע שלאחר הברכה. והנה כאן הגענו להבדלים בין נוסח אשכנז לספרד. בנוסח אשכנז כולל הקטע 45 מילים ובנוסח ספרד (המקורי, לא של "רינת ישראל") אנו מוצאים - אם לא נקרא את המילים אשר נכתבו באותיות קטנות והוקפו בסוגריים עגולות (כהנחיה לא לקרוא אותן) - 35 מילים בדיוק! כך הגענו, בצירוף שני החלקים למספר המעניין: 70 בדיוק. אמנם מקובל בדרך כלל במחקר להניח, במקרה של תוספות או מחיקות בטקסט, שהשינוי נגרם על ידי הוספת מילים, כי קשה לסבור שיוצע לקצר טקסט מקודש. אבל במקרה זה נראה לי שאפשר להניח בסבירות שעניין זה שונה מן ה"מקובל", עקב הקשיים התחביריים שיוצרות ההשמטות.

הגענו לקדיש, אני מתכוון למה שקרוי "קדיש שלם". בוודאי שמתם לב לכך, שב"ימים נוראים", במקום "לעלא מן כל ברכתא" אנו אומרים "לעלא לעלא מ כ ל ברכתא" ולא "מן כל ברכתא" - כלומר ישנה כנראה כוונה שלא לשנות את מספר המילים. נקודה זו עוררה בי מחשבות, שמא גם בקדיש ישנה משמעות למספר המילים הכולל. החלטתי לספור את מספר המילים בקדיש שלם, ללא המילים בעברית ("ואמרו אמן" והסיום) שכנראה נוספו מאוחר יותר - והגעתי בנוסח אשכנז ל-66 מילים. עכשיו, אם ניוצר שבנוסח ספרד ישנה בתחילת הקדיש תוספת של ארבע מילים: "ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה" - אנו מגיעים למספר הנחמד: 70 בדיוק! אמנם תוספת זו היא קדומה, מתקופת הגאונים, אבל במשך מאות שנים כנראה שלא נקלטה. השערתי היא, כי אולי הנומרוולוגים אימצו אותה על מנת להגיע למספר הנכסף: 70...

בנושא הקדושה לא מצאתי מספרים "מעניינים"... על אף כל השינויים בנוסחאות השונות.. אני פונה לכן לקוראי ה"עלים", שרבים מהם יודעי דת ודין, שיפקחו את עינינו - שמא גם בקדושה קיים "טיפול" נומרוולוגי... אבל אולי זו ההזדמנות להערה הנוגעת לנושא של פשש"ת - פענוח שגוי של ראשי תיבות, שבעבר עסקנו במקרים כאלו באחת מרשימותי ל"עלים". כוונתי לפסקה "אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול". במשפט זה חסר הנושא - מי משמיעים קול? ישנה השערה, שזהו אחד המקרים של פשש"ת... כלומר - במקור היה הטקסט: אז בקול רעש גדול אופנים וחיות משמיעים קול. במשך הדורות החלו לכתוב במקום "אופנים וחיות" - או"ח, כי בקטע המקביל בברכות שלפני קריאת שמע מדובר על אופנים וחיות, לכן הניחו קודמינו שאפשר לקצר ולכתוב זאת בר"ת. בדורות מאוחרים יותר, פענחו את ראשי התיבות באופן שגוי: אדיר וחזק. שמועה הגיעה לאוזניי, שהרב

יעקב מדן תומך בהצעה זו, והוא בוודאי בר סמכא כמו אביו, ר' מאיר מדן ז"ל, שהיה תלמיד חכם ובקי גם בנוסחי התפילות לאורך הדורות. חברי הקיבוץ הדתי, בהוציאם לאור את המחזור ליום העצמאות בשנת תש"י, נעזרו בו בקביעת הנוסח.

חנן גולן

תגובתו של יורם פולק למאמרו של חנן גולן: "על קידוש קדיש וקדושה"

(שפורסמה בשבוע שעבר בעלון האינטרנטי)

בנושא הנומרוולוגיה ב"קדושה", לפני שנים רבות זכיתי לשמוע שיעור מפי דב רפל על ת"י – תרגום יונתן או תרגום ירושלמי. השיעור התמקד ב – 22 המלים הראשונות של פרשת האזינו. המילה ה – 22 היא שם השם.

כידוע, תרגום יונתן מרחיב ומפרש את הכתוב, ולא מתרגם מילה במילה. להלן תרגומו לפסוק ג': וַיִּהְיוּ לְרִשְׁיָעִים דְּמִדְּכָרִין שְׁמָא קְדִישָׁא בְּגִידוּפִין אַרוּם מִשָּׁה דְּהָוָה רַבְּהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל לֹא הָוָה אֶפְשָׁר לִיה לְמַדְכָּר יֵת שְׁמָא קְדִישָׁא עַד דְּהָוָה מַחְנִיךְ פּוּמְיָה בְּרִישׁ שִׁירְתָּא בְּתַמְנִיין וְחֻמְשָׁא אֲתִין דְּהִינּוֹן עֲשָׂרִין וְחָד מְלִין וּמִן בְּתֵר כְּדִין אָמַר אַרוּם בְּשְׁמָא דְּה' אֲנָא מְצַלִּי וְאַתּוֹן עֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל הָבוּ אִיקָר וּרְבוּתָא קָדָם אֱלֹהָנָא:

והתרגום של התרגום: (על פי "יין הטוב" של אלתר טוביה): אוי להם לרשעים המזכירים שם הקדוש בזלזולים כי משה שהיה רבם של ישראל לא היה אפשר לו להזכיר את שם הקדוש עד שהיה מחנך פיו בתחילת השירה **בשמונים וחמשה אותיות שהם עשרים ואחד מלים** ואחרי כן אמר כי בשם ה' אני מתפלל ואתם עם בית ישראל הבו כבוד וגדולה לפני אלקינו.

לדברי דב, מחבר הקדושה הקפיד על פתיחה של 21 מלים לפני שם השם. מי שיבדוק, ימצא שאכן כך הוא הדבר בקדושה בנוסח אשכנז, גם בתפילת שחרית וגם בתפילת מוסף, אין הקפדה על 85 אותיות אבל יש הקפדה על 21 מילים. בנוסח ספרד ונוסחים אחרים, אין הקפדה לא על 21 מלים ולא על 85 אותיות.

הנומרוולוגיה מאומצת רק ע"י נוסח אשכנז ולא ע"י נוסח ספרד.

לְרוֹתִי וְאוֹרִי יַעֲרִי וְלִכְלַח הַמִּשְׁפָּחָה, מִלֵּף טוֹב לְהוֹלִידַת הַנִּין
נִכְדָּה לְדַרְוֹרִית וּמִשֶּׁה אֹטְמָן בַּת אֶתְמָר וְחֹמֵי אֲמִי
אִיחוּלִים לְאַחֻחֹת וּלְנַחֲתִי!

לְרַחֵף כֶּהֵן וְלִכְלַח הַמִּשְׁפָּחָה בְּרֻכּוֹת לְהוֹלִידַת הַנִּין
נִכְדָּה לְיוֹסֵף כֶּהֵן בֶּן לִידִידָה וְאֶר כֶּהֵן
אִיחוּלִים לְאַחֻחֹת וּלְנַחֲתִי!

לְנִטָּע וְצוֹר בֶּן אֲמִי, לְעֶרְבָה וּמִשֶּׁה בֶּן אֲמִי וְלִכְלַח הַמִּשְׁפָּחָה
מִלֵּף טוֹב לְהוֹלִידַת הַנִּכְדָּה-נִין, בֶּן לְאוֹרִי וְאִיילָה
אִיחוּלִים לְאַחֻחֹת וּלְנַחֲתִי!

הסיפור מאחורי התמונה:

מי יידע לספר מי הבחור שבתמונה
ומדוע הוא תופס תנומה בלב המדבר??

רמז: זה לא יעקב אבינו בדרכו לפדן..

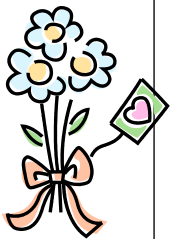
מוזמנים לשלוח תשובות ל:

alim@saad.org.il

ברכות

מזל טוב לעמית גינזברג על סיום טירונות וקורס מ"כיות כמצטיינת פלוגתית.
עמית היא בתם של קרן וערן, נכדה לאילנה ומוישל'ה, אחות לשקד, רותם ואלמוג.
רגע מרגש במיוחד היה כאשר עלו לבמה בהפתעה בני המשפחה מחו"ל לחשיפת הדרגות של עמית.
כל הכבוד לעמית, וברוכים הבאים למשפחה!

קהילת סעד וועדת קליטה

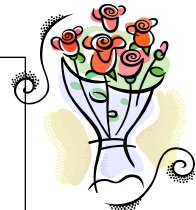

לאפק רוצי מלף טוב לבר המצווה

**לשייקו וקרן, לדליה ואבנר, לחנה קיני ולכל המשפחה המורחבת
איחולים לשמחות ולנחת!**

**ללבונה בן עמי, מלף טוב לבת המצווה
לנטע וצור, ערבה ומה ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת!**

**למתי ויהודה רפפורט ולכל המשפחה, מלף טוב להולדת הנין
נכד לליאורה אלפרן בן לניצן ומתן קמחי
איחולים לשמחות ונחת!**

רשימת מקורות

(העלילה והדמויות הינם פרי דמיוני שלי. כל ניסיון לחפש קשר למציאות היא על אחריות הקורא).

פרק ד' (ואחרון): "תנו לשמש לעלות".

באחת ההפסקות שבין הרצאות הסמינר, פגשתי עלמת חן זהובת התלתלים ובעלת חיוך כובש, שזה לא מכבר סיימה את שירותה הצבאי. את מרבית השירות עשתה בחבל ארץ מיוחד במינו אשר זכה לכינוי - "ארץ אלפי הבלונים". לדבריה, היא מצאה שם חלוצים עזי נפש וטובי לב, הנאחזים בקרקע ואינם מתכוונים לוותר עליה לעולם. היא המליצה לי בחום שאנצל את שארית שהותי בארץ "שמאל – ימין" על מנת לבקר שם ולהכיר מקרוב את האנשים ואת הרוח המפעמת בהם.

שכרתי לי צימר בפאתי כפר מוריק ורגוע, שנכנה אותו בשם - "עזרה". הלילה היה שקט, ורוח נעימה באה מן הים. השכמתי עוד בטרם זרחה החמה, ויצאתי לסייר בשדות הכפר. כשהתקרבתי לחבורה המכינה את הכלים לעבודת היום, שמעתי אותם מפזמים חרש את המילים: "שאו עיניים בתקווה, לא דרך כוונות, שירו שיר לאהבה, ולא למלחמות".

ביקשתי לשמוע מהם קצת על עצמם, על תושבי הכפר, ועל האזור בכלל. מכיוון שהשעה דחקה בהם לצאת לעבודתם, הם הציעו לי לפגוש מי מבני משפחתו של החבר (י'), "שזכה" להיות הראשון לקבל "מחווה של ידידות" שטס מעבר לגדר, ודרך גג הרעפים נחת ישירות אל תוך הכיור במטבחון שלו. למרבה הצער, (י') כבר איננו אתנו, אך רוחו הטובה עליו תמיד ואופטימיותו הבלתי נלאית, עדיין מפעמת בחצר. בשעת ערב נפגשתי לכוס קפה עם בני משפחתו - (ד') ועם רעייתו המקסימה - (ח'). להלן אפרוס בפניכם את תובנותיהם.

במהלך השנים נעשו ניסיונות שונים להגיע להבנות ולהסכמות על מודלים אפשריים לפשרה הוגנת בין שני עברי הגדר. ההצלחות היו חלקיות ובעלות תוחלת חיים קצרה. הדרך שבה בחרו שכנינו בכדי להוכיח את רצינות כוונותיהם הייתה באמצעות שיטה מתחכמת להעברת מסרים בין הצדדים. השלב הראשון היה משלוח אווירי סיטונאי של "צינורות השקיה" אל מעבר לגדר, ממולאים "בכל טוב". שלב זה לא נחל הצלחה רבה מכיוון שלא תמיד השילוח צלח, ופעמים רבות, (כפי שקרה בביתו של י'), המילוי סבל מבעיית - "פג תוקף", ולא היה "ראוי למאכל". לכך הצטרף חיסרון משמעותי נוסף, שהוא "פינק" רק את התושבים החיים ממש בסמוך אליהם, ולא זיכה גם את הרחוקים יותר בהנאה ממטעמי ידיהם.

ואז, לפני כתריסר שנים קמה להם הנהגה חדשה (לא עלינו), בעלת תפיסה אידיאולוגית (מתונה וידידותית) הרבה יותר. הנהלה זאת קבלה החלטה ללכת על מאמץ נוסף לפתרון הולם לשני העמים. הרציונל שלהם אמר שלא תיתכן הבנה ללא מגע ישיר ובלתי אמצעי בין הצדדים ויש למצוא דרכים חדשות ויצירתיות בכדי לאפשר מגעים כאלה. הדרך שבה בחרו הייתה לחפור אלינו מנהרות ארוכות שיאפשרו את המגע הישיר בין הצדדים, ולהגיע אפילו ל"חילופי אוכלוסייה". (כזכור, נציג שלנו שהה אצלם כחמש שנים ואילו אנחנו אירחנו, ומארחים במקביל, כמה וכמה מהם אצלנו). בהמשך, ועל מנת להדגיש את "כוונותיהם הטהורות", החל השלב האחרון (עד כה). זה התחיל בהפנינג עיפוניים שנשלחו בכל ערב עם זנבות בשיטת "שועלי שמשון", ונמשך בשיגורם של אלפי בלונים מכל הצבעים והמינים, הנושאים אתם כיד הדמיון הטוב ממחשני "הממתקים" והמחרטות שלהם.

נוצר לחץ ציבורי על הסולטן להשיב להם כגמולם, "טובה תחת טובה", לעשות זאת בנחישות ובמהירות רבה, ולאחריה, לחתור לפתרון של תקווה לטווח ארוך, כנאמר בשיר: "אל תגידו יום יבוא - הביאו את היום, כי לא חלום הוא...".

עמדתם של מארחי ברורה וחד משמעית: כאן הוא ביתם, ומכאן לא יזוזו, כנאמר השיר: "מה לעשות, זוהי ארצנו היחידה, עוד יהיה טוב, ואין זו אגדה, ועוד נזכה, לראות זריחה של יום בהיר, ומשום כך אנחנו לא, אנחנו לא נפסיק לשיר". להשקפתם שלהם, גם לאזרחים התמימים מן הצד השני הזכות לחיים שקטים ושלווים.

הבעיה היא שהדרך לשם ארוכה ומחייבת אומץ מדיני ונחישות בביצוע, גם אם הדבר איננו נושא תמיד חן בעיניהם של חלק מהנתינים.

לצערם ולכאבם של מארחי, הסולטן הנוכחי לא מצא עד כה את הכוח לחתירה הבלתי מתפשרת אל עבר הפתרון המיוחל.

ואז הוסיפו מארחי וגילו לי, "בעוד שבועות ספורים יתקיים אצלנו "משאל עם" על השאלה – מי יהיה הסולטן אשר ישלוט בנו בעתיד הקרוב. אז יגיע גם הזמן של כולנו להשתתף בבחירת המנהיג שיוביל אותנו אל היעד הנכסף".

דני' ברט

בשולי המסע

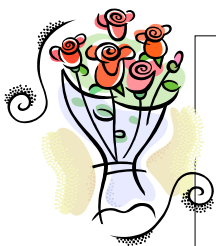
את ארבעת פרקי המסע שנפרסו לפניכם בעלון בשבועות האחרונים "שפכתי" מתוכי בבת אחת וברצף אחד.

ככול הנראה, התוכן "דגר" בי זמן רב ואז בקע לאוויר העולם.

אני בטוח שלא כולם מסכימים עם העמדות שהסתתרו בין ובתוך השורות, ויחד עם זאת, כולנו אחים בני עם אחד וחברים בקהילה אחת.

אני מקווה בכל לבי ש"יום הבחור" המתקרב, יביא אתו ממשלה חדשה שאכן תדע להוביל אותנו לימים טובים יותר ולאחדות הדוקה יותר בין כל אזרחי המדינה היקרה שלנו.

דני

אתמר סולמון
מזל טוב לבת המצווה
למרי ואורן ולכל המשפחה
איחולים לשמחות ולנחת
קהילת סעד

לשר ושמאל סמיט ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הבן

יהונתן-אברהם

איחולים לשמחות ולנחת

קהילת סעד

